

mocenského pojištění pro kategorii zemědělských a lesních pojištěnců nový útvar pokladen (§ 12, odst. 2) a omezil počet pokladen náhradních (čl. XXI. a XXII. § 11). Jiných forem pojištění, jmenovitě oné, kterou připouštěl zákon ze dne 30. března 1888 č. 33 ř. z. v § 4, citovaný zákon z roku 1919 nezná.

Kogentní povaha těchto zákonných předpisů, jež dochází jasného výrazu zejména v § 1, odst. 1 («Pro případ nemoci pojištěny jsou podle tohoto zákona), nepřipouští jiného výkladu nežli že zrušením §§ 1—4 nemoc. zákona z r. 1888 nebyl jen odňat zákonný podklad pro udílení nových osvobození ve smyslu cit. § 4, nýbrž že tím pozbyla platnosti i veškerá osvobození dle cit. § 4 dříve již udělená. Opačný názor, jež hájí stížnost, vedl by k důsledkům, jež by byly ve zřejmém rozporu s ustanovením cit. § 1, odst. 1, jež neuznává pojištění jiného obsahu a u jiných nositelů, nežli jak předpisuje zákon z r. 1919.

Vyslovilo-li tudíž nař. rozhodnutí, že Ladislav K. od 1. července 1919 jest podroben nemocenskému pojištění dle zákona ze dne 15. května 1919 č. 268 sb. z. a n. a že osvobození jeho od pojistné povinnosti povolené výměrem okresního hejtmanství v Prostějově ze dne 21. února 1911 od účinnosti toho zákona pozbylo platnosti, jest tento výrok ve shodě se zákonem a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1428.

Živnostenské právo: Zjišťování zodpovědnosti za přestupky řádu živnostenského při konsumním družstvu.

(Nález ze dne 19. června 1922 č. 2890.)

Věc: Václav P. v P. proti zemské politické správě v Praze stran přestupku živnostenského řádu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem okresní správy politické v P. ze dne — byl stěžovatel jakožto jednatel konsumního družstva v P. uznán vinným přestupkem § 22 živn. ř., ježto prý úředním šetřením bylo zjištěno, že družstvo toto provozuje ve své prodejní místnosti výčep lihovin, aniž k tomu má předepsanou koncesi a ježto st-l jako jednatel družstva za jeho obchodní činnost úřadu jest odpovědný. — — —

Nař. rozhodnutím nebylo odvolání vyhověno, poněvadž prý skutková povaha uvedeného přestupku jest zjištěna a st-l jako jednatel jmenovaného družstva jest odpovědným za řádné dodržování platných předpisů.

Rozhoduje o stížnosti uvažil nss toto:

První stolice na oznámení zřízence okresní politické správy, že skladník družstva mu k jeho žádosti nalil skleničku lihoviny, za kterou mu dal 1 K, obeslala bez udání jména »o d p o v ě d n ě h o z á s t u p c e d r u ž s t v a«; na obsílku dostavil se st-l a udal, že skladníkovi, jež prodejní místnost má na starosti, přísně zakázal, zákazníkům lihové nápoje v neuzavřených láhvích prodávati.

Ve výpovědi této spatřila první stolice přiznání viny a pokládala za to, že st-l jest odpovědný za trestní činy při provozování družstevního obchodu spáchané.

V odvolání svém odmítl však st-l veškerou zodpovědnost, ježto jeho funkce jednatelská neukládá mu dozor na obchodování skladníka v prodejní místnosti, dle stanov vede jen zápis o schůzi představenstva a vyřizuje s předsedou korespondenci. Byla-li výpověď st-le v první stolici přiznáním, sluší pokládati odvolání toto za zpětvzetí jeho a bylo proto povinností druhé stolice, aby vyšetřila, zda skutková podstata přestupku ve směru objektivním i subjektivním na straně st-lově jest dána.

Dle stanov, k nimž měl žal. úřad přihlížeti z moci úřední, s funkcí jednatelskou není spojen povinný dozor na obchodování v prodejní místnosti družstva, nicméně založil žal. úřad svůj náleze pouze na tom, že st-l jako jednatel družstva jest odpovědným za řádné dodržování platných předpisů, tedy na předpokladu zřejmě mylném, postrádajícím jak věcného, tak i právního základu.

Následkem mylného toho právního názoru nezabýval se žal. úřad otázkou osobního zavinění st-le a zda právě jemu připadla v rámci úloh představenstva kontrola prodejní místnosti ve věci, o kterou jde.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti ve smyslu § 7 zák. o ss.

Č. 1429.

Školství: * I v městech tvořících zvláštní okres školní (§ 14 vl. nař. ze 6. listopadu 1920 č. 608 sb. z. a n.) jsou organizace politických stran legitimovány k rozkladu proti jmenování zástupců občanstva v městském výboru školním (§§ 10 a 16 cit. nař.), které provedl předseda zemské školní rady.

(Nález ze dne 20. června 1922 č. 7671.)

Věc: Zastupitelstvo města Opavy a »Deutsche national-sozialistische Partei, Ortspartei Troppau« proti ministerstvu školství a národní osvěty o složení městského školního výboru v Opavě.

Výrok: Stížnost zastupitelstva města Opavy odmítá se jako nepřijatelná; ke stížnosti německé národní socialistické strany v Opavě se naříkané rozhodnutí zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Městské zastupitelstvo v Opavě navrhlo v sezení ze dne —osm členů a osm náhradníků pro městský výbor školní podle vlád. nař. ze dne 6. listopadu 1920 č. 608 sb. z. a n., a to tři členy a náhradníky za stranu národně-socialistickou, 2 za stranu sociálně-demokratickou, 2 za stranu národní a 1 za stranu křesťansko-sociální a setrvalo i v sezení ze dne — na tomto návrhu.

Starosta města navrhl pak tyto osoby podle § 16 vlád. nař. č. 608/20 zemské školní radě, při čemž uvedl, že návrh se děje se zřením k zásadě poměrného zastoupení podle výsledku posledních voleb do poslanecké sněmovny N. S.

Podle další zprávy ze dne — odůvodněn tento návrh, při kterém nebyl vzat zřetel na strany české, tím, že české školy v Opavě nepodléhají ani místní školní radě ani okresnímu školnímu výboru. I pokud jde o české